

Motion till riksdagen

1987/88:Bo237

av Anneli Hulthén m. fl. (s)
om bostadsbidrag för ungdomar

Över hälften av landets kommuner rapporterar i dag en bostadsbrist, och i framför allt storstadskommunerna är situationen akut. Ungdomarna är en av de grupper som har drabbats hårt av ett allt kärvare klimat på bostadsmarknaden; de saknar pengar, de saknar bytesobjekt, de saknar ofta fasta välbetalda arbeten som en garanti för hyresvärderna och de är lågt prioriterade på bostadsförmedlingarna. Värst är situationen för de arbetslösa och de studerande ungdomarna.

Riksdagen beslutade våren 1987 att införa ett ungdomsbostadsbidrag för ungdomar upp till 28 år. Bidraget infördes för att underlätta ekonomiskt för ungdomar med låg betalningsförmåga. Finansieringen av bidraget skulle delas mellan staten och kommunerna.

Under hösten 1987 hade endast 13 kommuner valt att införa bostadsbidrag för ungdomar medan övriga kommuner sagt nej eller ställt sig tveksamma till ett införande av bidraget. Bland de sistnämnda kommunerna fanns både storstadskommuner och kommuner med högskola.

Motivet för kommunerna att avstå från ungdomsbostadsbidraget har varit att bidraget skulle bli en hård ekonomisk belastning för kommunerna och/eller att man från kommunens sida valt att prioritera andra grupper före ungdomsgruppen.

Att avstå från bidraget är mycket olyckligt för ungdomsgruppen och innebär att situationen för många ungdomar är oförändrad. Samtidigt har det uppstått en ojämlikhet mellan kommunerna och framför allt mellan olika studieorter.

Vi anser därför att ungdomsbostadsbidraget bör göras obligatoriskt för kommunerna.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att bostadsbidraget för ungdomar upp till 28 år bör bli obligatoriskt för landets kommuner.

Stockholm den 25 januari 1988

Anneli Hulthén (s)

Marianne Carlström (s)

Mona Sahlin (s)